[redacted]

Van: [redacted]@[redacted].me>
Verzonden: donderdag 19 oktober 2017 7:54
Aan: [redacted]
CC: [redacted]; [redacted]; [redacted] Club ABE[redacted] | Club ABE
Onderwerp: Re: Club ABE

Mooooi! Spot on

Op 19 okt. 2017 om 00:38 heeft [redacted].nl> het volgende geschreven:

> Geachte mevrouw [redacted]
>
> Mevrouw mr. [redacted] stuurde ons uw email toe van vandaag. De boodschap dat de beslissing op de heropening zou worden verdaagd, kwam niet helemaal als een verrassing, ook al was het niet de boodschap waar wij op zaten te wachten of waar wij op hadden gehoopt. Ik vertrouw erop dat u zich dat kunt voorstellen.
>
> Ik onderschrijf verder de woorden van mevrouw [redacted] en de dringende noodzaak erachter.
>
> Alleen schrijf ik u wederom volstrekt met voorbijgaan aan mevrouw [redacted]. Maar ik loop met mijn ziel onder mijn arm hier en ik moet dat dan van mij afschrijven. Dit is ook het gevolg van die voortdurende onzekerheid waar wij mee te maken hebben. Dat vreet aan ons. In elk geval aan mij. Zeker nu tijdens ADE, waarbij wij juist ons kunnen als nachtclub zouden willen etaleren aan de wereld. Deze week worden wij extra zwaar met de neus op de feiten gedrukt. Tezamen met de staat, waarin wij onze locatie hebben aangetroffen vanmiddag. Kunt u zich iets voorstellen van wat er door mensen heen gaat, die met hun ziel en zaligheid gewerkt hebben aan iets, als zij dat stukje bij beetje afgebroken zien, buiten hun schuld?
>
> Gisteren was er een hoorzitting op bezwaar, en daar waren mevrouw [redacted] en de heer [redacted] n aanwezig. De heer [redacted] repte al een aantal keer tijdens de zitting dat er heel spoedig op het heropeningsverzoek zou worden besloten. Maar de toon waarop hij dit zei, verraadde al dat dit eerder in zijn straatje zou passen dan het onze. En dat laatste is wat mij betreft een trieste constatering. Hij schiep er een bepaald genoegen in.
>
> Het voelt op dit moment dat iedereen op het gemeentehuis zich tegen ons keert. En dat is niet juist of zoals het hoort te zijn.
>
> De enige vraag die u moet bezighouden is of wij correcte ondernemers zijn die het beste met Amsterdam voorhebben en er alles aan zullen doen om de veiligheid van de gasten en de omgeving maximaal te waarborgen. Dat zijn wij, dat hebben wij en dat zullen wij. Dat blijkt ook wel uit het uitvoerige veiligheidsplan dat wij al hebben ingediend. Ook blijkt het uit het feit dat wij in alles volledig medewerken, en ook nog verder denken om de collectieve veiligheid te vergroten.
>
> Maar wat het meeste steekt is dat iedereen bij de gemeente vergeet dat wij zelf het slachtoffer zijn van deze verachtelijke daad en geen dader. Nogmaals: een daad die wij niet hebben kunnen voorkomen en waarvan nog steeds niet vaststaat wat de reden is en/of het tegen ons gericht is. En u heeft het zelf ook niet kunnen voorkomen als overheid. Het is nota bene gebeurd in een nacht, dat wij niet eens open waren. Er is ook geen enkele aanleiding voor geweest.
>
> Alleen zitten wij als enige hier met de gebakken peren, geslachtofferd en wel... En voelt het op dit moment dat wij berecht worden, sterker nog: met de nek aangekeken. En dat heeft dan niets meer met herstel van de openbare orde te maken.

Mijn compagnons verwijten mij weleens dat ik er veel te emotioneel inzit. Wellicht is dat zo. Ik kan gewoon heel slecht tegen onrecht. En ons gesloten houden, is dat in mijn ogen. Ik riep het al tijdens ons laatste gesprek. Dat hebben wij echt niet verdiend.

U moet zich echt voorstellen dat wij er alles aan gedaan hebben en ook nog aan zullen doen om negatieve elementen te beperken en uit te bannen. Wij ontlopen echt niet onze verantwoordelijkheid. Dat hebben wij nog nooit gedaan en dat zullen wij ook nooit doen.

Maar het lijkt erop dat de emotie op dit moment aan de kant van de gemeente Amsterdam ook meeweegt in de besluitvorming. De minachtende blikken gisteren waren echt niet van de lucht.

Om als [redacted] sarcastisch de hoorzitting te openen gisteren met de opmerking, waarom er nu niet ook 40 man personeel op de tribune zit, geeft in mijn ogen weer dat er volstrekt aan voorbij wordt gegaan, waarom wij als ondernemers er wel emotioneel in mogen zitten. En u (als gemeente Amsterdam) niet.

Dat er 40 man personeel bij de vovo op de tribune zat, moet toch ook een signaal geven dat wij iets goeds doen. Dat men het beste met ons voorheeft, met de club en met onze gasten. Als opportunisme bij ons hoogtij zou vieren, dan zouden wij een dergelijk signaal niet kunnen laten overbrengen. Zoiets kunt u zich wellicht ook voorstellen.

Waarom ik u dit schrijf?

Ik verwacht dat er ook echt met ons wordt meegedacht door de gemeente Amsterdam. En dat u allen er ook zelf alles aan doet om ons hierin te ondersteunen eerder dan tegen te werken en ervoor zorgt dat wij zo snel als mogelijk weer open kunnen. Dat daar goede gesprekken over kunnen worden gevoerd is een gegeven. En daar staan wij natuurlijk open voor. Maar het een sluit het andere niet uit uiteraard.

Een zo snel als mogelijke – en verder schade beperkende - heropening moet de leidraad zijn hierin.

Vanavond werd het volgende nog gepost door onze achterban. Dat geeft uiteindelijk weer wie wij echt zijn en waar wij voor staan. Een sympathieke nachtclub voor een prachtig mooi publiek in Amsterdam en daarbuiten.

<image001.png>

U moet dit toch allemaal laten meewegen in uw beoordeling? Het mag u toch niet helemaal onberoerd laten?

Ik hoop toch echt heel spoedig iets positiefs van u te mogen vernemen.

Met vriendelijke groet,

[redacted]